

Leto 7. Štev. 5. PRILOGA ZA MLADINO. 1938. maj 8.

ŽIVLJENJE BLAŽENE DEVICE MARIJE MATERE BOŽJE NAŠE KRALJICE

(Po nazveščenji same nebeske Kralice napisala častitliva boža službenica:
Marija z Agrede.) (Štrta kniga).

15. Sveta družina ostane v štalici.

Svetoj družini je bilo objavljeno, da pridejo trije kralji z Jütrovoga, da njenoga Sina pripoznajo za pravoga Boga i se njemu poklonijo. Jožef neje znao za to skrivnost. Zato je razkrio Mariji želo, da odidejo v Betlehem i poiščejo tam stan, kde ostanejo, dokeč ne prikažejo deteta v svetišči. Ona njemu odgovori, da se bo popunoma pokorila njegovej zapovedi. Gospod pa je po svojem angeli povedao Jožefi, da pridejo po božoj zapovedi trije kralji z Jütrovoga, da se poklonijo večnoj Reči. Deset dni že hodijo, naskori pridejo v Betlehem. Sv. Jožef je bio zadovoljen s tem, da ostanejo v votlini, dokeč se dete ne prikaže v svetišči, ki je bilo samo 7 kilometrov deleč od Betlehema. Marijo je ta zapoved jako zradostila. Očistila je štalico, kak je pač mogla. Njena glavna skrb pa je bila, kak bi čuvala svojega Sina. Bojala se je, da bi veter, sneg i mraz škodili deteti, zato je zapovedala, da ublažijo svojo ostrino. To čüdo se je v istini zgodilo. Zato pa je Marija Devica trpela tem vekšo zimo, ar se ne štela izognoti neprilikam, štere je kak predobra Mati odvracala samo od svojega Edinorojenca.

Trikrat na den je Marija hranila svoje dete, i to z velikov spoštlivostjov i vsikdar je prvine prosila za dovolenje i opravičbo. Često je nosila dete v naročji, poklekala pred njim i se njemi poklanjala. Če se je od njega oddaljila, ga je tudi prosila za dovolenje? Brez dovoljenja njemi niti lica ne poljubila. Materino lubezen je dete poplačivalo s lubeznivim nasmehom i drugimi lubeznivimi kretnjami. Navadno se njoj je naslono na srce i jo obino okoli šinjeka. A Marijina poniznost i spoštlivost sta bili ob takšem dokazivanji Jezušove lubezni šče vekši. Marija je znala za vsa čutenja svojega božega Sina. Vseli, kda ga je nosila v naročji, se njoj je prikazalo njegovo človečanstvo kak kristalna posoda, skoz štero je mogla spoznati združenje bože i človeče narave i dušo božega deteta. Često se je detece raduvalo nad lepotov svoje matere. Kda je Marija to občutila, je bila vsa duhovna i pobožanstvena. V tom poleti duha bi se pretrgala nit njenoga zemskoga bivanja, če se ne bi njeno življenje čuvalo na čudoviti način. Te je ona gučala svojemi božanskomi Sini najlepše i najlubeznivejše reči. Spoznala je, kak močna je lubezen, na štero opominja zaročnica v Visikoj pesmi.

Dete se je hranilo samo z mlekom svoje matere. Sv. Jožef neje bio samo svedok Jezušove lubezni, nego jo je tudi sam doživo, kda je dala Matí Dete njemi v roke, da bi med tem ona opravila svoje delo. Vseli tisti čas je čüto sv. Jožef v sebi sveto delovanje.

Molitve z odpustki blagoslovlene za euharistični kongres v Budapešti.

Sveti Oča želejo, da se meseca maja dosta moli za sad euharističnoga kongresa, šteri sad dobi cela katoličanska cerkev. V te namen opravimo vsaki den sledečo molitev:

Gospod Jezuš, Ti si nam v presvetom Oltarskom Svestvi zapüsto spomin svojega trpljenja i vez svoje lubezni. Ponizno prosimo Tvoj blagoslov za svetovne euharistične kongrese. Daj njim popolen uspeh i podeli posebno svetovnomi euharističnomi kongresi v Budapešti, da bo prineso hrepeneče pričaküvano zarjo mirü ino ednost med narodi v tvojoj lubezni. Amen.

To molitev je odobrila Ostrogonska višja cerkvena oblast i se prosijo vsi verniki, da jo kem večkrat opravijo. Ki po opravlenoj sv. spovedi i sv. prečišavanji v cerkvi ali javnoj kapeli, kde se služijo sv. meše odpravi to molitev i 6 krat Očanas, Zdrava Marija i Dika bodi Bogi v namen sv. Oče, dobi do 29. maja vsele popolen odpustek. Ki se konči petkrat na tjeden prečiščavle, zadostüje edna spoved tjedensko.

Nepopolne tristodneve odpustke dobi telikokrat vsaki, kelikokrat kaj moli, ali kakše dobro delo včini, na priliko siromaki da dar v te namen, naj Srce Jezušovo blagoslovi euharistični kongres v Budapešti.

Trije novi svetniki razglašeni.

Na Vüzem so bili v Rimi razglašeni za svetnike: Polak jezuit pater Bobola Andrej, Italijan Lenardo Giovanni i Španjolec Salvatore da Horta.

Polški mantrnik pater Bobola je bio doma iz Male Polske. Njegovi roditelje si bili dobri katoličanci i so jako podpirali jezuitski red. Njihov sin Andrej je tudi stopo v te red i bio za mešnika posvečeni 1622. leta. Nato je vodo jezuitske zavode v raznij krajaj i v svojem 60 leti začno tisto svoje delovanje, zavolo šteroga so ga imenüvali „lovca düš“. V tom časi je nastalo v vzhodnoj Polskoj žalostno stanje i to politično i versko. Pater Bobola je bio prestavljeni v Pinsk i je delüvao tü med razkolniki (ki so se ločili od prave katoličanske cerkve). Zavolo svojih uspehov so meli jezuiti vnogo sovražnikov. Nasprotniki so si zbrali za svoje zaveznike proti jezuitom ruske kozake. Za zedinjene katoličane so nastopili s tem žalostni časi. Kozaki so se uprli i tudi Rusi so napadnoli Polsko. Vnogo lüdi je zbežalo, ki pa so ostali, so trpeli preganje. Pater Bobola je hodo med njimi kak potüjoči misijonar, včio je i potrjavao v veri. Nasprotnikom katoličanske vere je kak vučeni človek lahko dokazao, da je jedino katoličanska cerkev prava. Tak je vnogo plemstva pripelao nazaj v katoličanstvo. Zavolo toga je meo vsikdar več sövražnikov. Verni lüdje pa so ga že zvali za „svetnika“. Kda so kozaki leta 1557. znova napadnoli Polsko, je šteo tudi pater Bobola pobegnoti. Bilo pa je že prekesno. Nasprotniki so övadili njegovo skrivališče, kozaki so ga zgrabili i ga šteli prisiliti, naj pristopi v njihovo cerkev. Ar toga ne šteo včiniti, so ga privezali na količ i do krvi bičali. Pri tom so njemi več zob vö stukli. Nato so ga privezali med dva konja i tak je šo v Janov. Med potjov je večkrat obnemogeo, pa so ga z biči i sulicami prisilili naprej. V Janovi so ga pelali na trg i tam so ga žgali, njemi potegnoli kožo z rok, glave i s prsi. Odrezali so njemi konce prstov, nos i jezik. Nato so ga obesili z glavov dol. Nazadje so ga vrgli dol i sabla je dokončala njegovo mantrništvo. Kda so polski vojaki zavzeli mesto, so položili mantrnikovo telo v drvo i je pokopali pod glavnim oltarom jezuitske cerkvi v Pinski. V divjij bojay so se vsi spisi zgübili i bili vničeni, tak je bilo pozableno tudi to, kde je bio pater Bobola zakopani. Njegovo telo pa je najšeo leta 1700. rektor jezuitskoga kolegija v Pinski, pater Peter Martin Sodebski. Bio je v velikij stiskaj i proso je Boga, naj njemi da kakšega priprošnika. Ednok se njemi med molitvijov prikaže neznani jezuit i njemi pravi, da je on pater Bobola. Njegovo telo naj poišče i na drugom krajij zakopa, pa njemi bo on priprošnik. Rektor je iskao, ali nišče ne je znao, kde je pater pokopani. Najšeo pa je mali listek, na šterom je bilo zapisano, da je patrovo telo pod glaynim oltarom. Kopali so i najšli telo nesprhneno, nespremenjeno, čeravno je bilo na močno vlažnom krajij. Bilo je samo nekoliko prašnato. Rane so se šče poznale. Preoblekli so ga i po-

ložili v kripto. Ljudje so romali k njegovimi grobi i on njim je bio zaistino priprošnik. Dogajale so se čude. Zavolo bojov je bio komaj leta 1853. razglašeni za blaženoga. Njegovo telo je bilo prenešeno v Polock. Tū so je pa bolševiki večkrat onečastili. Vdrli so v njegov grob. Neso pa našli dragocenosti, štere so is-

Mučenec cerkvene edinosti pater Bobola (v sredini), redovni ustanovilec Leonard Janoš (na levo) i laički brat Saluator da Horta (na desno) — neustrašni spoznavalci katoličanske vere na zemlji, ki so bili skupno na Vüzem letos povišani na oltar.

kali, nego nesprhneno telo. Amerikanskiva jezuita, ki sta pomagala stradajočim v Rusiji po naročili sv. Oče, sta z dovolenjom spravila telo v Rim. Pater Bobola je mantrnik za cerkveno edinost. Večkrat se je prikazao i napovedao svetovno bojno, po šteroj bo polska slobodna domovina. Letošnji vüzem ga postavo kak svetca na oltar.

Leonardi Janoš. Sprva je bio pomočnik v apoteki. Nato je študiral naprej i postao duhovnik. Vnogo dobra je včino v vozaž med vozniki i pomagao zapuščenoj deci. Ustanovo je družbo „Regularnih klerikov Matere Bože“, ki je bila povišana v pravi red. Dužnost toga reda je včiti zapuščeno deco. Zavolo pomenkanja časa je napisao svojemi redi za pravilo samo reč „Pokorščina“. Bio je pozvani v Rim, kde je opravlaao razne službe. Podpirao je zidanje bolnic i šol. V visikoj starosti ga je pobrala kuga. Leta 1861. je bio prišteti med blažene, zdaj na Vüzem med svetce.

Španski čudodelnik brat Salvador je bio preprosti pastér. Nato se je šo v Barcelono včit za šoštara. Tü se je seznao s frančiškani i stopo kak laični brat v njihov red. Bio je za kühara i hodo pobirat milodare za samostan. Čeravno je to delo nevarno, je ostao vsikdar pošteni. Med pobiranjem se je seznao z ljudmi i tej so ga meli jako radi, ar je znao vračiti betežnike. Tüdi v samostan so prihajali k njemi. Ar nikdar ne bilo mira pred ljudmi, so ga skrivoma prestavili v več skritih samostanov. Lüdje pa so ga tüdi tü najšli. Br. Salvador je lüdi prekrížo, jim velo, naj sprimejo sv. svestva i je tak ozdravlaao na düši i teli. Bio je junaško ponizen, čisti i bogaven. Vmro je v samostani na Sardiniji. Na njegovom grobi se je zgodilo več čüd. Letos na Vüzem je bio prišteti med svetnike.

MISIJONSKA POROČILA

J. M. J. Prečastiti gospodi!

Junnanfu, 2. III. 1938.

Vaše drage vrstice od 14. I. 1938 srečno sprejel in se Vam za vse prisrčno zahvalim. Moje uboge molitve in vsakdanje žrtve vas stalno spremlajo. K Vašemu dragemu imendanu Vam iz srca vse najboljše želim. Malo prepozno bodo moje častitke dospele, a na ta dan bo veliko število nedolžne dece molilo za Vas na visokem Junnanu, in prosilo Sv. Jožefa vsestranskega božjega blagoslova za neumorni apostolat med našim ljudstvom. Zopet prosim za uslugo, da mi ob priliki naprejšete pismo za mojo mamico. Morem na ta način ekonomijo delati. Se nahajam v veliki stiski in revščini ter sem prisiljen loviti se za vsako rešilno bilko v tej bedi. Oh, ko bi mi naš narod mogel priti v veliki meri na pomoč! Bog bi mu bil bogat plačnik za vsako žrtvo.

Vsi mi slovenski misijonarji smo zdravi in delamo z vsemi močmi za božje Kraljevstvo med tukajšnjimi pagani. Veliko je naše polje, delavcev premalo in smo brez sredstev. Življenje nam poteka med rednim premagovanjem in trpljenjem zaupajoči na bogato povrnitev za te žrtve v nebesih. V za jemnosti molitev in spomina med sveto daritvijo Vas vsi prisrčno pozdravljamo in ostanemo hvaležno vdani v božjem Srcu

Jožef Kerec,

Tokyo, japonská, 19. marca 1938.

Prečastitě gospod!

K Vašemu častitemu godu Vam želim veliko Božjega blagoslova in Božje milosti. Naj Vas dragi Bog na priprošnje Vašega zaščitnika, sv. Jožefa, ohrani še mnogo in mnogo let, da boste mogli delovati še dolgo za zveličanje duš ter v korist in blagor svojega naroda. Ob ti priložnosti se Vam tudi iz srca iskreno zahvalim za Marijin List, ki mi ga že več let redno pošiljate. Ko človek čita domačo besedo daleč v tujini, se mu zdi, kot bi bil doma in poslušal ljubljene materin govor. Za to in za vse druge usluge, ki ste mi jih storili, se Vam še enkrat zahvaljujem ter se Vas hvaležno spominjam v molitvi.

Prav iz srca Vam kličem: „Ad multos annos!“

Srčno Vas pozdravlja

Antolin Avguštin S. S.

Zdrava Marija!

Noč je mehka, tiha,
kot bi brez oddiha
pesem šepetala,
ki je prošnja, hvala:
Zdrava Marija!

Cvetke so klonile
glave, da združile
bi se v slavospev,
narave vse odmev:
Zdrava Marija!

Na bilke zlate rose
biseri spustili so se,
da blestečih trav
v noč doni pozdrav:
Zdrava Marija!

Svetlih zvezd nocoj
čudoviti so j
lepo pesem poje, —
vžge še srce moje:
Zdrava Marija!

In ob pesmih teh
tudi jaz na tleh
padem na koleno,
molim prav iskreno:
Zdrava Marija!

kn.

Jezus moj.

Srce trepeče,
ko kapela mala
v hipih sreče
Tebe mi bo dala,
Jezus moj!

Tukaj Bog in stvar
bosta se združila,
moja duša mar
ne bo se veselila,
Jezus moj!

Skrušen tu klečim
ob oltarju Tvojem,
v solzah se topim,
Tebi jočem, pojem,
Jezus moj!

Sonce bom prejel
prašek jaz ubog!
Kako Ti nebi pel
reven Tvoj otrok,
Jezus moj!

V Soncu raztopim
sebe čisto naj,
zate da živim,
vedno, to mi daj,
Jezus moj!

kn.

iz Francije, 10, Zelenko Barica, Filovci, iz Francije, na sirotišnico Deteta Marije, Turnišče, 10, Tivadar Barica, Lipa, z Francije, 12-15, za meso dobleno 74 Din. Leta 1937. dobleno 4534-80 Din., izdano 1875-55 Din. Čistoga ostalo za l. 1938 Din. 2859-25 Din. Sarjaš Štefan, Trnje, na sirotišnico Deteta Marije, z Turnišči, 30, N. sirotišnici Deteta Marijke v Turnišči, 100, N. sirotišnici Deteta Marijke v Turnišči, 300 Din. Izdano č. sestram v Turnišči 430 Din., za beli kruh k Božiči i Vüzmi za sirote črensovske fare 484-50 Din. — Dete Marijka, blagoslovi darovnike.

Na podporo Marijinoga Lista so v Din. darovali sledeči: Režonja Franciška, Izakovci, iz Francije, 875, N. Melinci, 20, Marton Roza, D. Bistrica, 5, Gjura Jožef, Sr. Bistrica, 4-60, Kocet Ivan, Črensovci, 20, Krampač Aga, D. Bistrica, 5, Marič Marija, Odranci, z Francije 10, Maček Terezija, Dolič, 25, Prša Roza, Izakovci, z Francije 3, Maučec Vince, Bakovci, z Francije 10, Vučko Agata, Sr. Bistrica, z Francije 15, Lebar Ignac i žena, Sr. Bistrica, z Francije 10, Drvarič Kristina, z Francije 7, Prša Agneza z Francije 1-50, Sarjaš Štefan, Trnje, z Francije 10, Mlinarič Katarina, z Francije 7-80, Paučič Jožef, z Francije 18-50, Kranjec Katica, Hotiza, z Francije 5, Lipič Matilda, v zahvalo sv. Maloj Treziki za ozdravljenje 19, Rataj Anton, župnik pri Sv. Danieli, 100, Ritlop Marija, Črensovci, 5, Rous Janoš, Chicago, 24, Horvat Marija, Trnje, z Francije 2, Šajt Marija, z Francije 18-50, N. G. Bistrica 4. N. 20, Baša Jožef, Beltinci, z Francije 2, Prša Helena, Žižki, iz Francije 5, Drvarič Jožef, Bogojna, naj Marijin list objavi francosko spoved, 12, Bohnec Marija, Sr. Bistrica, 4, Grliškovnjak Davorin, Lendava, 10, Horvat Vilma, Čakovec, 30, Čeh Bara, Nedelica, z Francije 12. — Leta 1937. je darovano 665 Din. 85 par. Te penze se potroši pri pošiljanji Mar. Lista našim misijonarom po širnem sveti, štero pošiljanje je brezplačno. — Marija povrni vam vsaki dar. Vrednik.

Pisma naših z tujine.

Prečastiti gospodi

Že sta dva tjedna minola, kak se nahajam v bogoslevnom študentatu v Chieri. Znam, ka Vam je že bilo večkrat opisano to mestece, ki leži samo dobrih deset kilometrov od Turina, tak, da skoro vsaki mesec bo prilika obiskati za nas salezijance tak važno mesto, predvsem Baziliko Marije Pomočnice. Zato Vam ga pa ne bom opisüvao, tem bole ne, ar bote za kratek čas sami gotovo po njem hodili. Nalašč sam Vam omeno, kak deleč sam od Turina, da kda te tam na obiski, se spomnite, ka nejdeleč so tüdi štirje Slovenci „Slovenske krajine“, ki Vas srčno želejo viditi i z Vami si pogučati, kakti z svojim dühovnim očom. Zato pa, či te resan slučajno — kak ste mi Vi sami omenoli — po toj zemli hodili, znajte, da Vas mi vsi skupno i vsaki pozoseb na obisk pozivamo. Gotovo Chieri ma svoje zanimosti, kak mesto redovnikov; mesto, gde se je sv. Ivan Bosko za dühovnika zoškolao; mesto, gde se nahaja slavni pojas sv. Tomaža akvinskoga. . . Pa či ne za toga volo, bar zavolo nas, ki šče vedno v Vas vidimo i Vas tüdi pozdravlamo kak voditela Slovenske krajine, bar zavolo nas, ki se Vam šče na telši vsakovrstni dobrotaj mamo zahvaliti, pridete tüdi Chieri obiskat i naše bogoslovje. Gotovo. či pridete, Vam nede žao. Znajte pa tüdi, ka smo mi tüdi nej deleč od D. Boskove rojstne vesi Becchi i Castelnovo. Te naš salezijanski Assisi bi Vas gotovo tüdi zanimao.

Vüпам i vroče pričaküjem, da se vresničijo te naše srčne žele. Daj Bog!

Na toj drugoj strani Vas pa, č. gospod, prav prísérčno pozdravljam. Pozdravljam tüdi gospode: g. plivanoša i g. kaplana, i se Vam vsem vroče v molitvi priporáčam. Bogoslovno včenje, ki sam je zdaj začno, je jako resno v vsakojackom pogledi. Moja najveksa žela je pa tüdi ta, da te zadnje škole kembole odlično opravim. Preveč važna se mi vidi za dühovnika bogoslovna šola — vzgoja. Gotov sam, da ka Vas vse — dühovnike — zdaj prosim, to je dühovna pomoč, molitev. Vsem sam Vam že vnaprej jako hvaležen i Vam oblübitim tüdi spomin v mojih slabih molitvaj za Vas i vse Vaše namene. — Znam, ka se spominате Ritlop Ignaca, klerika, ki je z menom letos doma bio. Ne vem, či Vam je že pisao: jaz Vam samo to zanimivo novico želem

sporočiti, ka zavolo višjih škol univerze — ne stopo letos v bogoslovje. Šče po končanoj univerzi — za štiri leta — začne bogoslovno včenje. Žmetno de se kumi vidilo. Vsakši izmed nas gotovo ne bi v to privolo. On je, i to de gotovo njemi v čast, kak tūdi našoj Slov. Krajini. — Šče ednok najpri-srčnejši pozdrav Vam od vdanoga Vam v Srci Jezušovem — Kreslin Jožefa. — Srčno Vas pa pozdravljajo tūdi: Pintarič Štefan, Zorko Štefan, Jakob Avguštin.

Dar spovedanke svojemi spovedniki za njegov god.

Hvaljen Jezuš! Vse iz lūbezni do Jezuša, ki v presvetoj hoštiji žive samo za nas iz same lūbezni!

Prosim Boga, da postanete vsaki den svetejši i da nikdar ne spadnete v najmenšo hipno slabost. Bodite vsikdar svetejši i vsikdar bliže k nebesam. S tov svetostjov delajte za naše vsikdar vekše posvečenje, da s tem napravite sladkoj nebeskoj Mamiki i sladkomi Jezuš i vsikdar vekše veselje, sebi pa vekše nebesko plačilo spravite.

Dragi dūhovni oča, ne sem pozabila, da ste Vi bili tisti ribič, ki ste me vlovili v Vašo sveto mrežo te, gda sem se štela potopiti v globočino vonječega sveta. Vaše molitve, Vaš Marijin List, Vaša goreča skrb i spoved so me zgrabile i rešile že v mladi letaj. Zato vsako leto en den živem samo za Vas... Zdaj sem ga preživela na god svetoga Jožefa i Jezuša v srce sprejela za Vas...

Spored slovenskih pobožnosti na euchari- stičnom kongresi v Budapešti.

Maja 25. prihod v Budapešt ob 5 popoldne.

Maja 26. od 5 do 8 sv. meše, spovedavanje, prečiščavanje, od 8 do 11 ogled mesta, potem ednovūrna molba pred Najsvetejšim za dūhovnike. Z nago-vorom lavantinskoga knezoškofa. Ob 4 prvo javno spravišče i pozdrav sv. Oče v vsakom jeziki, ki bo na kongresi zastopan. Ob 8 procesija z ladjami po Donavi.

Maja 27. od 5 do 7 kak včeraj. Ob 7 predga mrs. Meško Ksavera : „Oltarsko Svestvo vez lūbezni“ i meša lavantinskoga prevz. g. knezoškofa. Pod sv. mešov spevle cela cerkev. Ob 11 v Budai kat. kōr-i spravišče za Slovence, na šterom govorita dr. Leskovar Jožef i dr. Šmajd Albin. Ob 3 javno spravišče v dyorani Eucharističnoga kongresa. Pozdrav v vseh jezikaj zbranih narodov. Ob 8 predga Podbevšek Jerneja, litanije. Ob trīcetrt na edenajset nočna molba Najsvetejšega samo za moške na Hōsōk tere trgi z sv. mešov, nato polnočnica i skūpno sv. obhajilo samo za moške.

Maja 28. od 5 do 7 kak včeraj. Ob 7 predga i meša prevz. beograd-skoga nadškofa dr. Ujličića, od 9 do 11 ogled mesta, ob 11 spravišče za Slo-vence kak včeraj z govorom dr. Žitka, ob 4 javno eucharistično zborūvanje, ob 8 verske predstave i spravišča od Olt. Svestva za vse zastopane narode.

Maja 29. od 5 do 8 kak prvi den. Ob 9 sv. meša papovoga delegata na trgi Hōsōk tere s skūpnim sv. obhajilom, ob 4 procesija z Najsvetejšim, ob 11 odhod iz Budapešte.

Marijin List je naraseo lani od marca 31 letos do marca 31 za 200 komadov. Meseca aprila je pa naraseo za 53 komade. — Iz srca se zahvalimo častivrednima slugama Antoni Martini Slomšeki i Frideriki Baragi za pomoč. Prosimo jiva, naj napunita s svojim dūhom slovenski narod, njegove liste i je razširita. Sy. Ciril i Metod naj njima sprosita čast oltara, bodi naša stano-vitna molitev.

Pošta.

Zahvalimo se vsem, ki so nam za Vūzem poslali pozdrave, molili za nas i širili Marijin List. — Vredništvo i uprava Mar. Lista.